Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 826/2008

z dnia 20 sierpnia 2008 r.

ustanawiające wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych

(Dz.U. L 223 z 21.8.2008, str. 3)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 138/2009 z dnia 18 lutego 2009 r.	L 48	3	19.2.2009
►M2	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 484/2010 z dnia 3 czerwca 2010 r.	L 138	1	4.6.2010

sprostowane przez:

►C1 Sprostowanie, Dz.U. L 288 z 30.10.2008, str. 12 (826/2008)
►C2 Sprostowanie, Dz.U. L 171 z 1.7.2009, str. 48 (826/2008)

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 826/2008

z dnia 20 sierpnia 2008 r.

ustanawiające wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ([1]), w szczególności jego art. 43 lit a), d) i j) w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 28 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że dopłaty do prywatnego przechowywania przyznaje się w odniesieniu do masła oraz serów: Grana Padano, Parmigiano Reggiano i Provolone.

(2) Artykuł 31 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że dopłaty do prywatnego przechowywania mogą być przyznawane w odniesieniu do cukru białego, oliwy z oliwek, świeżego i schłodzonego mięsa z bydła dorosłego, serów nadających się do długiego przechowywania oraz serów, które są produkowane z mleka owczego lub koziego, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego.

(3) W celu wdrożenia systemu dopłat zgodnie z harmonogramem należy ustanowić szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

(4) Możliwość przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania jest obecnie przewidziana w rozporządzeniach Rady w sprawie wspólnej organizacji rynków niektórych produktów. Rozporządzenia te zostały zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007.

(5) W celu uproszczenia oraz poprawy efektywności mechanizmów zarządzania i kontroli należy ustanowić wspólne zasady realizacji systemu dopłat do prywatnego przechowywania.

(6) Wysokość dopłat do prywatnego przechowywania produktów wymienionych w art. 28 i 31 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 należy ustalić z góry lub określić w drodze procedury przetargowej.

(7) Jeżeli warunki wymienione w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 są spełnione, należy uruchomić system dopłat do prywatnego przechowywania produktów, o których mowa w art. 28 wymienionego rozporządzenia.

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

▼B

(8) Jeżeli warunki wymienione w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 są spełnione, można uruchomić system dopłat do prywatnego przechowywania produktów, o których mowa w art. 31 wymienionego rozporządzenia.

(9) Restrukturyzacja przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie doprowadziła do zróżnicowania na regiony, które posiadają nadwyżkę cukru wynikającą z produkcji miejscowej lub przywozu, oraz regiony, w których występuje jego deficyt. W regionach, w których występuje nadwyżka cukru, należy się spodziewać, że ceny producenta ulegną zmniejszeniu w wyniku przewagi podaży nad popytem na rynku lokalnym. W regionach dotkniętych deficytem należy się spodziewać stabilizacji cen producenta, gdyż podaż na rynku lokalnym nie jest wystarczająca, aby zaspokoić lokalny popyt. Spadek cen w niektórych państwach członkowskich nie znajdzie odzwierciedlenia w średniej cenie we Wspólnocie; należy zatem przewidzieć otwarcie procedury przetargowej ograniczonej do państw członkowskich, w których średnie krajowe ceny spadły poniżej 80 % ceny referencyjnej.

(10) W celu ułatwienia zarządzania i kontroli przyjmuje się ogólną zasadę, zgodnie z którą dopłaty do prywatnego przechowywania przyznawane są wyłącznie podmiotom mającym siedzibę i zarejestrowanym dla celów podatku VAT we Wspólnocie.

(11) Aby zapewnić skuteczną kontrolę produkcji oliwy z oliwek i cukru, podmioty uprawnione do otrzymywania dopłat do prywatnego przechowywania powinny spełniać dodatkowe warunki.

(12) Aby zapewnić prawidłowe monitorowanie porozumień, w niniejszym rozporządzeniu należy szczegółowo określić informacje niezbędne do zawarcia umowy o przechowywanie oraz zobowiązania stron zawierających umowę.

(13) Aby system stał się bardziej efektywny, umowy muszą odnosić się do pewnej minimalnej ilości, rozdzielonej odpowiednio na produkty, oraz określać zobowiązania, z jakich strona zawierająca umowę musi się wywiązać, zwłaszcza takie, które umożliwiają właściwemu organowi odpowiedzialnemu za kontrolę czynności związanych z przechowywaniem przeprowadzenie efektywnej kontroli warunków przechowywania.

(14) W przypadku gdy wysokość dopłat określana jest w drodze procedury przetargowej, oferty powinny zawierać wszelkie informacje niezbędne do ich oceny. Należy zapewnić wymianę informacji pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją.

(15) Na podstawie otrzymanych ofert można ustalić maksymalne stawki dopłat. Mogą jednak powstać sytuacje na rynku, w których aspekty ekonomiczne lub inne czynniki spowodują odrzucenie wszystkich otrzymanych ofert.

(16) Przechowywanie ilości określonej umową przez uzgodniony okres stanowi jeden z najważniejszych wymogów przyznania dopłat do prywatnego przechowywania. W celu uwzględnienia praktyki handlowej oraz uwarunkowań praktycznych należy dopuścić pewien margines tolerancji w odniesieniu do ilości objętej dopłatą.

▼B

(17) W przypadku dopłaty ustalonej z góry, biorąc pod uwagę pilny charakter niektórych środków prywatnego przechowywania wynikający z uwarunkowań gospodarczych, może zaistnieć potrzeba wniesienia zabezpieczenia, które stanowiłoby gwarancję intencji wnioskodawcy oraz tego, że środek przyniesie oczekiwany skutek na rynku. Zabezpieczenie oferty powinno gwarantować przechowywanie zaoferowanych i ewentualnie zaakceptowanych ilości zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu. Z tego względu należy przyjąć przepisy dotyczące zwalniania i przejmowania wniesionego zabezpieczenia zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych [1].

(18) Aby zapewnić właściwe zarządzanie systemem przechowywania, należy przyjąć przepisy przewidujące zmniejszenie wypłacanej kwoty dopłat w przypadku, gdy ilość przechowywana w okresie obowiązywania umowy o przechowywanie jest niższa od ilości przewidzianej w umowie oraz gdy umowny okres przechowywania nie został dotrzymany.

(19) W świetle sytuacji rynkowej oraz jej rozwoju właściwe byłoby zwrócić się do strony zawierającej umowę o przeznaczenie części zapasów na wywóz od momentu wprowadzenia ich do składu.

(20) W przypadku gdy stawka dopłat do prywatnego przechowywania jest ustalona z góry w odniesieniu do niektórych produktów mięsnych, obecnie obowiązujące przepisy przewidują czas na analizę, tak aby umożliwić dokonanie oceny sytuacji na rynku przed ogłoszeniem decyzji w sprawie wniosków. Ponadto, w stosownych przypadkach, należy ustalić specjalne środki, szczególnie odnośnie do wniosków będących w fazie rozpatrywania. Owe specjalne środki służą zapobieganiu nadużyciom systemu prywatnego przechowywania lub wykorzystaniu go do celów spekulacyjnych. Takie środki wymagają natychmiastowego działania, a Komisja powinna być upoważniona, aby podejmować działania bez współudziału komitetu zarządzającego i bezzwłocznie przedsiębrać wszelkie niezbędne środki. Specjalne środki tego typu istnieją w odniesieniu do wołowiny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego. Aby zapewnić właściwe funkcjonowanie systemu prywatnego przechowywania tych produktów, istnieje potrzeba utrzymania obowiązujących procedur dotyczących podejmowania środków w ustalonej dotychczas formie, bez wprowadzania istotnych zmian.

(21) Niezbędne jest określenie warunków, w jakich może być wypłacona zaliczka, korekty wysokości dopłat w przypadku, gdy wynikająca z umowy ilość nie jest w pełni przestrzegana, kontroli weryfikujących uprawnienia do otrzymywania dopłat, możliwych kar oraz informacji przekazywanych do Komisji przez państwa członkowskie.

(22) Należy również ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące dokumentacji, księgowości oraz częstotliwości i szczegółowych zasad kontroli.

---

[1] Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 52).

▼B

(23) Należy podjąć właściwe kroki mające na celu zapobieganie nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz nakładanie odnośnych kar; w tym celu, w przypadku stwierdzenia, że strona zawierająca umowę złożyła fałszywą deklarację, należy ją wykluczyć z systemu dopłat do prywatnego przechowywania na okres jednego roku.

(24) Niniejsze rozporządzenie obejmuje niektóre przepisy dotyczące prywatnego przechowywania zawarte w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 562/2005 z dnia 5 kwietnia 2005 r. ustanawiającym zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie wymiany informacji między państwami członkowskimi a Komisją dotyczących sektora mleka i przetworów mlecznych ([1]), rozporządzeniu Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot ([2]) oraz rozporządzeniu Komisji (WE) nr 105/2008 z dnia 5 lutego 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła ([3]). Należy zatem uchylić wymienione przepisy oraz odpowiednio zmienić wymienione rozporządzenia.

(25) Niniejsze rozporządzenie obejmuje ponadto przepisy dotyczące prywatnego przechowywania zawarte w następujących rozporządzeniach, które należy uchylić i zastąpić nowym rozporządzeniem:

— rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3444/90 z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wieprzowiny ([4]),

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 2659/94 z dnia 31 października 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad dotyczących udzielania dopłat do prywatnego składowania serów Grana padano, Parmigiano-Reggiano i Provolone ([5]),

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 907/2000 z dnia 2 maja 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady obowiązywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w przypadku dopłat do prywatnego składowania w sektorze wołowiny i cielęciny ([6]),

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 2153/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. w sprawie programu pomocy dla prywatnego składowania oliwy z oliwek ([7]),

([1]) Dz.U. L 95 z 14.4.2005, s. 11.
([2]) Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 39. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 707/2008 (Dz.U. L 197 z 25.7.2008, s. 4).
([3]) Dz.U. L 32 z 6.2.2008, s. 3.
([4]) Dz.U. L 333 z 30.11.1990, s. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006.
([5]) Dz.U. L 284 z 1.11.1994, s. 26. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 588/2007 (Dz.U. L 139 z 31.5.2007, s. 16).
([6]) Dz.U. L 105 z 3.5.2000, s. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006.
([7]) Dz.U. L 342 z 24.12.2005, s. 39.

▼B

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 6/2008 z dnia 4 stycznia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego ([1]),

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 85/2008 z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie specjalnych warunków przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania mięsa baraniego i koziego ([2]),

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 414/2008 z dnia 8 maja 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie przyznawania pomocy na prywatne składowanie niektórych serów w okresie składowania 2008/2009 ([3]).

(26) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy wprowadzające

Sekcja 1

Zakres i ogólne zasady przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania

Artykuł 1

Zakres i definicja

1. Niniejsze rozporządzenie określa wspólne zasady przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania produktów wymienionych w art. 28 i 31 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Ma ono zastosowanie bez uszczerbku dla odrębnych przepisów ustanowionych w rozporządzeniach Komisji otwierających procedurę przetargową lub ustalających z góry dopłaty do prywatnego przechowywania.

2. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia „właściwymi organami państw członkowskich" są departamenty lub instytucje akredytowane przez państwa członkowskie jako agencje płatnicze, które spełniają warunki określone w art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 ([4]).

Artykuł 2

Kryteria kwalifikowania produktów

1. Aby uzyskać uprawnienia do dopłat do prywatnego przechowywania, produkty muszą spełniać, oprócz wymogów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007, wymogi wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

([1]) Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 13.
([2]) Dz.U. L 27 z 31.1.2008, s. 3.
([3]) Dz.U. L 125 z 9.5.2008, s. 17. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 750/2008 (Dz.U. L 202 z 31.7.2008, s. 44).
([4]) Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

▼B

2. Masło przechowywane w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym zostało ono wyprodukowane, spełnia także dodatkowe wymogi określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Warunki przyznawania dopłat do przechowywania cukru białego

1. Decyzja o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania cukru białego może zostać podjęta, gdy spełnione są następujące warunki:

a) średnia cena cukru białego notowana we Wspólnocie w ramach systemu sprawozdawczości cenowej wynosi poniżej 85 % ceny referencyjnej;

b) według prognoz sytuacji rynkowej istnieje prawdopodobieństwo, że odnotowane średnie ceny cukru białego utrzymają się na tym poziomie lub spadną poniżej tego poziomu w okresie dwóch miesięcy, biorąc pod uwagę spodziewane efekty wywołane mechanizmami zarządzania rynkiem, w szczególności wycofaniami.

Z zastrzeżeniem kryteriów określonych w akapicie pierwszym, przyznanie dopłat do prywatnego przechowywania może być ograniczone do państw członkowskich, w których średnia cena cukru białego odnotowana w ramach systemu sprawozdawczości cenowej jest niższa niż 80 % ceny referencyjnej. Dopłatę przyznaje się w odniesieniu do cukru już przechowywanego lub który ma być przechowywany przez producentów cukru zatwierdzonych w tych państwach członkowskich.

2. Prywatne przechowywanie cukru białego może się odbywać w okresie między dniem 1 listopada a dniem 30 czerwca roku gospodarczego, w którym dopłaty są przyznane.

Artykuł 4

Warunki przyznawania dopłat do przechowywania oliwy z oliwek

Dla celów stosowania art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 średnią cenę odnotowuje się na rynku dla okresu wynoszącego co najmniej dwa tygodnie.

Szczegółowe zasady dotyczące przekazywania danych do Komisji przez państwa członkowskie są określone w części A załącznika III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Warunki przyznawania dopłat do przechowywania wołowiny

Dopłaty do prywatnego przechowywania mogą być przyznane, jeśli średnia cena wspólnotowa tusz bydła dorosłego płci męskiej, wyrażona dla klasy jakości R3, wyliczona zgodnie z załącznikiem III część B, zostanie zarejestrowana na poziomie 2 291 EUR za tonę bądź niższym.

▼B

Sekcja 2

Ogólne zasady ustalania dopłat do prywatnego przechowywania

Artykuł 6

Procedura ustalania dopłat

W celu ustanowienia stawek dopłat do prywatnego przechowywania produktów wymienionych w art. 28 i 31 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 Komisja otwiera procedurę przetargową na czas określony zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia lub z góry ustala wysokość dopłat zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Oferty i wnioski o dopłaty do prywatnego przechowywania

▼C1

1. Podmiot ubiegający się o dopłaty składa ofertę zgodnie z art. 10 ust. 1 lub wniosek zgodnie z art. 17 ust. 1 we właściwym organie państwa członkowskiego, w którym produkty są lub będą przechowywane.

▼B

2. W sektorach, w których system przechowywania jest dostępny wyłącznie w jednym regionie lub w kilku regionach albo państwach członkowskich, oferty i wnioski mogą być składane wyłącznie w tych regionach lub państwach członkowskich.

3. Oferty lub wnioski o dopłaty do prywatnego przechowywania w odniesieniu do masła solonego i niesolonego oraz serów odnoszą się także do produktów, które są już przechowywane.

4. Oferty i wnioski o dopłaty do prywatnego przechowywania w odniesieniu do świeżego lub schłodzonego mięsa wołowego, wieprzowego, baraniego, koziego oraz oliwy z oliwek odnoszą się do tych ilości wymienionych produktów, które jeszcze nie są przechowywane.

5. Oferty i wnioski o dopłaty do prywatnego przechowywania w odniesieniu do cukru odnoszą się do cukru już przechowywanego lub który będzie przechowywany.

Artykuł 8

Warunki dotyczące kwalifikowalności podmiotów

1. Podmioty składające wniosek lub ofertę o dopłaty do prywatnego przechowywania mają siedzibę i są zarejestrowane dla celów podatku VAT we Wspólnocie.

2. W przypadku oliwy z oliwek podmioty składające wniosek lub ofertę o dopłaty do prywatnego przechowywania spełniają warunki określone w ust. 1 i dodatkowe wymogi określone w załączniku IV.

3. W przypadku cukru podmioty składające wniosek lub ofertę o dopłaty do prywatnego przechowywania spełniają warunki określone w ust. 1 oraz prowadzą działalność jako producenci cukru zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 952/2006.

▼B

ROZDZIAŁ II

Dopłaty przyznawane w drodze procedury przetargowej

Artykuł 9

Otwarcie procedury przetargowej

1. Procedurę przetargową otwiera się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w drodze rozporządzenia, zwanego dalej „rozporządzeniem otwierającym procedurę przetargową”.

2. Rozporządzenie otwierające procedurę przetargową może zawierać następujące informacje:

a) objęte produkty wraz z właściwymi kodami CN, jeśli ma to zastosowanie;

b) jednostkę miary ilości (partie, kadzie/silosy);

c) okres objęty przetargiem („okres przetargowy”) oraz różne podokresy, w których można składać oferty;

d) termin rozpoczęcia i zakończenia składania ofert;

e) minimalny i maksymalny okres przechowywania;

f) całkowitą ilość objętą procedurą przetargową, jeśli jest to konieczne;

g) minimalną ilość, na jaką opiewa każda oferta;

h) stawkę zabezpieczenia na każdą jednostkę;

i) okresy wprowadzenia do składu i wyprowadzenia ze składu;

j) specyfikacje, które muszą zostać umieszczone na opakowaniu.

3. Między wejściem w życie rozporządzenia otwierającego procedurę przetargową a pierwszym dniem składania ofert musi upłynąć co najmniej sześć dni.

Artykuł 10

Składanie ofert

1. Oferty należy składać przy użyciu metody udostępnionej podmiotom przez dane państwo członkowskie.

Właściwe organy państw członkowskich mogą wymagać, aby oferty składane drogą elektroniczną były opatrzone zaawansowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 2 pkt 2 dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]) lub podpisem elektronicznym oferującym równoważne zabezpieczenia w odniesieniu do funkcjonalności właściwych podpisowi poprzez stosowanie takich samych zasad i warunków jak te określone w przepisach Komisji dotyczących dokumentów elektronicznych i cyfrowych, ustanowionych decyzją Komisji 2004/563/WE, Euratom ([2]), oraz w przepisach wykonawczych do niej.

([1]) Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12.
([2]) Dz.U. L 251 z 27.7.2004, s. 9.

▼B

2. Oferta jest ważna w przypadku spełnienia następujących warunków:

a) zawiera odniesienie do rozporządzenia otwierającego procedurę przetargową oraz datę zakończenia podokresu składania ofert;

b) zawiera dane identyfikacyjne oferenta: nazwę, adres i numer identyfikacyjny VAT;

c) zawiera odniesienie do produktu i jego kodu CN, jeśli ma to zastosowanie;

d) zawiera dane dotyczące okresu przechowywania, jeśli jest to konieczne;

e) zawiera informacje dotyczące ilości produktów objętych ofertą;

f) jeśli produkty są już przechowywane, oferta zawiera informacje o nazwie i adresie miejsca przechowywania i numerze przechowywanej(-ego) partii/kadzi/silosu oraz w stosownych przypadkach numer zatwierdzenia identyfikujący zakład;

g) zawiera informacje dotyczące stawki dopłat, wyrażonej za jednostkę i za dzień, w euro i centach, bez podatku VAT;

h) oferent złożył zabezpieczenie oferty przed upływem podokresu składania ofert, zgodnie z przepisami tytułu III rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, oraz dostarczył na to dowód w tym samym okresie;

i) nie zawiera żadnych innych warunków wprowadzonych przez oferenta poza warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu otwierającym procedurę przetargową;

j) została sporządzona w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym została ona złożona.

3. Oferty nie mogą zostać wycofane ani zmienione po ich złożeniu.

Artykuł 11

Rozpatrywanie ofert przetargowych

1. W oparciu o warunki ustanowione w art. 10 ust. 2 właściwe organy państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie ważności ofert.

2. Osoby upoważnione do przyjmowania i rozpatrywania ofert są zobowiązane do nieujawniania żadnych szczegółów z tym związanych osobom nieupoważnionym.

3. W przypadku stwierdzenia nieważności oferty przez właściwe organy danego państwa członkowskiego informują one o tym oferenta.

Artykuł 12

Powiadamianie Komisji o ofertach

1. Właściwe organy państw członkowskich powiadamiają Komisję o wszystkich ważnych ofertach.

2. Powiadomienia nie zawierają danych, o których mowa w art. 10 ust. 2 lit. b).

▼B

3. Powiadomienia przekazywane są drogą elektroniczną, przy użyciu metody wskazanej państwom członkowskim przez Komisję, w określonym okresie ustalonym rozporządzeniem otwierającym przedmiotową procedurę przetargową.

4. Formę i treść powiadomień określa się na podstawie wzorów udostępnionych państwom członkowskim przez Komisję.

5. Właściwe organy państw członkowskich powiadamiają Komisję o braku ofert w okresie określonym w ust. 3.

Artykuł 13

Decyzja podejmowana na podstawie ofert

1. Na podstawie ofert, o których powiadomiono zgodnie z art. 12 ust. 1, Komisja decyduje, zgodnie z procedurą określoną w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, o:

a) nieustalaniu maksymalnej stawki dopłat, lub

b) ustaleniu maksymalnej stawki dopłat.

2. W przypadku gdy art. 9 ust. 2 lit. f) ma zastosowanie, Komisja ustala, zgodnie z procedurą określoną w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, współczynnik mający zastosowanie do ofert zawierających propozycję dopłat w wysokości maksymalnej, jeżeli przyznanie całej ilości, do której odnosi się zaoferowana stawka, miałoby doprowadzić do przekroczenia ilości całkowitej.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 10 ust. 3 oferent, wobec którego taki współczynnik ma zastosowanie, może podjąć decyzję o wycofaniu swojej oferty w terminie dziesięciu dni od daty opublikowania wyżej wymienionego rozporządzenia ustalającego ten współczynnik.

3. Decyzje w sprawie dopłat do prywatnego przechowywania, o których mowa w ust. 1 i 2, są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 14

Indywidualne decyzje w sprawie ofert

1. W przypadku ustalenia maksymalnej stawki dopłat zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. b) właściwe organy państw członkowskich akceptują oferty, bez uszczerbku dla przepisów art. 13 ust. 2, które są równe lub niższe niż maksymalna stawka dopłat. Odrzuca się wszystkie inne oferty.

2. Jeśli maksymalna stawka dopłat nie została ustalona, odrzuca się wszystkie oferty.

Właściwe organy państw członkowskich nie akceptują ofert, o których nie powiadomiono zgodnie z art. 12 ust. 1.

▼B

3. Po opublikowaniu decyzji Komisji w sprawie dopłat, o których mowa w art. 13 ust. 1, właściwe organy państw członkowskich podejmują decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, oraz informują oferentów o wyniku ich uczestnictwa, w terminie trzech dni roboczych po opublikowaniu odnośnych decyzji.

4. Prawa i obowiązki oferenta, który wygrał przetarg, nie mogą być przenoszone.

Artykuł 15

Zobowiązania pierwotne i zabezpieczenia

1. Do zobowiązań pierwotnych, w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, należą:

a) niewycofanie oferty przetargowej;

b) wprowadzenie do składu i przechowywanie w nim przynajmniej 99 % ilości umownej, odpowiednio – 90 % w przypadku produktów mięsnych, 98 % w przypadku oliwy z oliwek oraz 95 % w przypadku serów, przez okres przechowywania określony umową, na ryzyko strony zawierającej umowę w znaczeniu art. 19 niniejszego rozporządzenia i na warunkach, o których mowa w art. 22 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia;

c) w przypadkach, w których stosuje się art. 28 ust. 3, wywóz produktów zgodnie z jedną z trzech opcji w nim wymienionych.

2. Zabezpieczenie jest natychmiast zwalniane, gdy:

a) oferta jest nieważna lub została odrzucona lub wycofana w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 13 ust. 2 akapit drugi;

b) w przypadku stosowania art. 13 ust. 2 akapit pierwszy kwota zwalnianego zabezpieczenia odpowiada niezaakceptowanej ilości.

3. Zabezpieczenia są zwalniane w odniesieniu do ilości, dla których wypełnione zostały zobowiązania umowne.

4. W przypadku przekroczenia terminu wprowadzenia do składu, ustanowionego w art. 25 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, zabezpieczenie ulega przepadkowi zgodnie z art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

ROZDZIAŁ III

Dopłaty ustalone z góry

Artykuł 16

Ustalanie z góry stawki dopłat

1. Stawki dopłat do prywatnego przechowywania ustala się z góry zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w drodze rozporządzenia zwanego dalej „rozporządzeniem ustalającym z góry stawkę dopłat”.

▼B

2. Rozporządzenie ustalające z góry stawki dopłat może zawierać następujące informacje:

a) objęte produkty wraz z właściwymi kodami CN, jeśli ma to zastosowanie;

b) stawkę dopłat do prywatnego przechowywania objętych produktów, wyrażoną na jednostkę masy;

c) jednostkę miary ilości (partie, kadzie, silosy);

d) minimalną ilość, do której może się odnosić pojedynczy wniosek;

e) okres wnioskowania o dopłaty do prywatnego przechowywania;

f) okresy wprowadzenia do składu i wyprowadzenia ze składu;

g) minimalny i maksymalny okres przechowywania;

h) szczegółowe informacje, które muszą zostać umieszczone na opakowaniu;

i) stawkę zabezpieczenia na każdą jednostkę, jeśli ma to zastosowanie.

Artykuł 17

Wnioski o przyznanie dopłaty

1. Wnioski można składać przy użyciu metody udostępnionej podmiotom przez dane państwo członkowskie.

Właściwe organy państw członkowskich mogą wymagać, aby wnioski składane drogą elektroniczną były opatrzone zaawansowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 2 pkt 2 dyrektywy 1999/93/WE lub podpisem elektronicznym oferującym równoważne zabezpieczenia w odniesieniu do funkcjonalności właściwych podpisowi poprzez stosowanie takich samych zasad i warunków jak te określone w przepisach Komisji dotyczących dokumentów elektronicznych i cyfrowych, ustanowionych decyzją nr 2004/563/WE, Euratom, oraz w przepisach wykonawczych do niej.

2. Wnioski są ważne, gdy spełnione zostały następujące warunki:

a) zawiera odniesienie do rozporządzenia ustalającego z góry stawki dopłat;

b) zawiera dane identyfikacyjne wnioskodawcy: nazwę, adres i numer identyfikacyjny VAT;

c) zawiera odniesienie do produktu i jego kodu CN, jeśli ma to zastosowanie;

d) zawiera informacje dotyczące ilości produktów;

e) zawiera informacje dotyczące okresu przechowywania, jeśli ma to zastosowanie;

f) jeśli produkty są już przechowywane, wniosek zawiera informacje o nazwie i adresie miejsca przechowywania, numerze przechowywanej(-ego) partii/kadzi/silosu oraz w stosownych przypadkach numer zatwierdzenia identyfikujący zakład;

▼B

g) nie zawiera żadnych innych warunków, które mogłyby zostać wprowadzone przez wnioskodawcę poza warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu ustalającym z góry stawki dopłat;

h) został sporządzony w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym wniosek został złożony;

i) wnioskodawca złożył zabezpieczenie zgodnie z przepisami tytułu III rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 oraz dostarczył na to dowód, jeśli ma to zastosowanie.

3. Zawartość wniosków nie może być zmieniana po ich złożeniu.

Artykuł 18

Zobowiązania pierwotne i zabezpieczenia

1. W przypadkach, w których stosuje się art. 17 ust. 2 lit. i), wymaganiami pierwotnymi w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/1985 są:

a) niewycofanie wniosku o zawarcie umowy;

b) wprowadzenie do składu i przechowywanie w nim przynajmniej 99 % ilości umownej, odpowiednio – 90 % w przypadku produktów mięsnych, 98 % w przypadku oliwy z oliwek oraz 95 % w przypadku serów, przez okres przechowywania określony umową, na ryzyko strony zawierającej umowę w znaczeniu art. 19 niniejszego rozporządzenia i na warunkach, o których mowa w art. 22 ust. 1 lit. a);

c) w przypadkach, w których stosuje się art. 28 ust. 3, wywóz produktów zgodnie z jedną z trzech opcji w nim wymienionych.

2. Zabezpieczenia są natychmiast zwalniane po odrzuceniu wniosków o zawarcie umowy.

3. Zabezpieczenia są zwalniane w odniesieniu do ilości, dla których wypełnione zostały zobowiązania umowne.

4. W przypadku przekroczenia terminu wprowadzenia do składu, ustanowionego w art. 25 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, zabezpieczenie ulega przepadkowi zgodnie z art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 2220/1985.

ROZDZIAŁ IV

Umowy

Artykuł 19

Zawieranie umów

Umowy zawierane są między właściwym organem państwa członkowskiego, na którego terytorium produkty są lub będą przechowywane, oraz oferentem, który został wybrany, lub wnioskodawcą, który spełnia wymogi ustanowione w art. 8, zwanym dalej „stroną zawierającą umowę”.

▼B

Artykuł 20

Informacje odnoszące się do miejsca przechowywania

Po otrzymaniu od państwa członkowskiego powiadomienia, o którym mowa w art. 14 ust. 3, lub po zawarciu umowy, o której mowa w art. 23 ust. 1, lub po zgłoszeniu albo opublikowaniu decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 2, oferent, który został wybrany, lub wnioskodawca, przesyła do właściwego organu państwa członkowskiego:

a) informacje o nazwie i adresie miejsca lub miejsc przechowywania oraz, w odniesieniu do każdego miejsca przechowywania, szczegółowe informacje dotyczące dokładnej lokalizacji silosów lub partii lub kadzi wraz z odpowiadającymi im ilościami;

b) powiadomienie dotyczące daty wprowadzenia do składu każdej partii, która nie jest jeszcze przechowywana, oraz niezbędnych ram czasowych wprowadzenia do składu ilości przewidzianych w umowie; należy wskazać ilość i dokładną lokalizację każdej partii wprowadzonej do składu.

Właściwy organ może wymagać, aby informacje, o których mowa powyżej, zostały dostarczone przynajmniej na dwa dni robocze przed wprowadzeniem danej partii do składu.

Artykuł 21

Elementy umowy

Umowa zawiera elementy przewidziane w art. 22 niniejszego rozporządzenia oraz elementy przewidziane w odpowiednich przepisach rozporządzenia otwierającego procedurę przetargową i w ofercie lub elementy przewidziane w odpowiednich przepisach rozporządzenia ustalającego z góry stawkę dopłat i we wniosku.

Artykuł 22

Obowiązki strony zawierającej umowę

1. Umowy nakładają na stronę zawierającą umowę przynajmniej następujące zobowiązania do:

a) wprowadzenia do składu i przechowywania w nim ilości będących przedmiotem umowy na własne ryzyko oraz koszt w warunkach zapewniających utrzymanie cech produktów, o których mowa w załączniku I, przez okres przewidziany umową, nie zamieniając przechowywanych produktów na inne oraz nie przenosząc ich do innego miejsca przechowywania. Jednakże w przypadku serów, na odpowiednio umotywowany wniosek strony zawierającej umowę, właściwy organ może zezwolić na przeniesienie przechowywanych produktów. W przypadku innych produktów, na odpowiednio umotywowany wniosek strony zawierającej umowę, właściwy organ może zezwolić na przeniesienie przechowywanych produktów jedynie w wyjątkowych przypadkach;

b) przechowywania dokumentów zawierających wyniki pomiaru masy, sporządzonych w chwili wprowadzania produktów do miejsca przechowywania;

▼B

c) przesłania właściwemu organowi dokumentów dotyczących czynności wprowadzenia do składu, nie później niż miesiąc po dacie wprowadzenia do składu określonej w art. 25 ust. 1;

d) umożliwienia właściwemu organowi kontroli w dowolnym czasie w celu sprawdzenia, czy zobowiązania zawarte w umowie są dotrzymywane;

e) zapewnienie łatwego dostępu do przechowywanych produktów i ich indywidualnej identyfikacji: każda jednostka oddzielnie przechowywana jest tak oznakowana, aby data wprowadzenia do składu, numer umowy, produkt oraz masa były widoczne.

2. Strona zawierająca umowę udostępnia organowi odpowiedzialnemu za kontrolę wszelką dokumentację każdej umowy, zezwalając zwłaszcza na weryfikację następujących informacji o produktach objętych prywatnym przechowywaniem:

a) numeru zatwierdzenia identyfikującego zakład oraz państwo członkowskie produkcji, jeśli jest to niezbędne;

b) pochodzenia i daty wytworzenia produktów lub, w przypadku cukru, roku gospodarczego wytworzenia oraz w stosownych przypadkach daty uboju;

c) daty wprowadzenia do składu;

d) masy i liczby zapakowanych sztuk;

e) obecności w składzie oraz adresu składu;

f) spodziewanej daty zakończenia okresu przechowywania przewidzianego w umowie wraz z faktyczną datą wyprowadzenia ze składu.

W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. d), w przypadku gdy do przechowywania wprowadzane jest mięso po rozbiorze albo po częściowym lub całkowitym odkostnianiu, ważenie obejmuje produkty faktycznie wprowadzane do składu i można je przeprowadzić w miejscu rozbioru albo częściowego lub całkowitego odkostniania. Masy produktów, które mają być wprowadzone do składu, nie ustala się przed zawarciem umowy.

3. Strona zawierająca umowę lub, w odpowiednim przypadku, prowadzący skład prowadzi ewidencję zapasów dostępnych w składzie obejmującą dla każdej umowy:

a) identyfikację produktów znajdujących się w prywatnym składzie, w podziale na partie/kadzie/silosy;

b) datę wprowadzenia do składu i usunięcia z niego;

c) ilość określoną dla każdej(-ego) przechowywanej(-ego) partii/kadzi/-silosu;

d) lokalizację produktów w składzie.

▼B

Artykuł 23

Zawieranie umów o dopłaty ustalane z góry

1. W przypadku produktów, które już znajdują się w składzie, umowy zawiera się w ciągu 30 dni od daty otrzymania informacji określonych w art. 17 ust. 2 lit. f) pod warunkiem potwierdzenia w stosownych przypadkach kwalifikowalności produktów zgodnie z art. 36 ust. 2 akapit drugi. W przypadku braku potwierdzenia kwalifikowalności przedmiotową umowę uznaje się za nieważną.

2. W przypadku produktów, które nie są jeszcze przechowywane, o decyzjach w sprawie wniosków właściwy organ powiadamia każdego wnioskodawcę piątego dnia roboczego następującego po dniu złożenia wniosku, pod warunkiem że w tym czasie Komisja nie przyjmie specjalnych środków, zgodnie z ust. 3; umowa jest uważana za zawartą w dniu wysłania zawiadomienia o decyzji, o której mowa w niniejszym ustępie.

3. W przypadku dopłaty ustalonej z góry dotyczącej wołowiny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, gdy kontrola sytuacji ujawnia nadmierne wykorzystanie systemu wprowadzonego niniejszym rozporządzeniem, bądź gdy istnieje ryzyko nadmiernego wykorzystania, Komisja może:

a) zawiesić stosowanie systemu maksymalnie na pięć dni roboczych; wnioski o zawarcie umów złożone w tym okresie nie są akceptowane;

b) ustalić odsetek, o jaki zredukowane będą ilości wskazane we wnioskach o zawarcie umowy, z zastrzeżeniem zachowania minimalnych ilości umownych, jeśli jest to konieczne;

c) odrzucić wnioski złożone przed okresem zawieszenia, w przypadku których decyzja o przyjęciu byłaby podejmowana w okresie zawieszenia.

Artykuł 24

Zawieranie umów o dopłaty przyznawane w drodze procedury przetargowej

Po przekazaniu wszystkich informacji, o których mowa w art. 20, właściwy organ państwa członkowskiego powiadamia oferenta, który został wybrany, że wszelkie niezbędne informacje zostały dostarczone oraz że od tego momentu umowę uważa się za zawartą.

Za datę zawarcia umowy uważa się dzień, w którym właściwy organ państwa członkowskiego poinformuje stronę zawierającą umowę.

Artykuł 25

Wprowadzanie do składu produktów jeszcze nieprzechowywanych

1. W przypadku produktów, które są wprowadzane do składu po zawarciu umowy, ilość przewidzianą w umowie wprowadza się do składu w ciągu 28 dni od daty zawarcia umowy.

▼B

2. Produkty są wprowadzane do składu w indywidualnych partiach/-kadziach/silosach, przy czym każda(-y) partia/kadź/silos odpowiada ilości wprowadzanej do składu w danym dniu według umowy i według miejsca przechowywania.

3. Wprowadzenie do składu kończy się w dniu, w którym ostatnia(-i) partia/kadź/silos z ilości objętej umową zostaje wprowadzona(-y) do składu.

Artykuł 26

Dodatkowe przepisy dotyczące wprowadzania do składu produktów mięsnych

1. W przypadku wołowiny strony zawierające umowę mogą, pod stałym nadzorem właściwego organu w chwili wprowadzania mięsa do składu, dokonywać rozbioru albo częściowo lub całkowicie odkostnić produkty lub ich część, z zastrzeżeniem, że użyta będzie ilość tusz wystarczająca do zapewnienia, że w składzie będzie znajdowała się masa wyszczególniona w zawartej umowie oraz pod warunkiem, że całe mięso, które otrzymano w wyniku wyżej wspomnianych czynności, zostanie wprowadzone do składu. Strony zawierające umowę, które chcą skorzystać z wyżej opisanej możliwości, powiadamiają o tym właściwy organ najpóźniej w dniu rozpoczęcia wprowadzania do składu.

Właściwy organ może jednak wymagać, aby powiadomienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, nastąpiło przynajmniej na dwa dni robocze przed wprowadzeniem danej partii do składu.

Duże ścięgna, chrząstki, kości, kawałki tłuszczu i inne odpady powstałe przy rozbiorze albo częściowym lub całkowitym odkostnianiu nie mogą być przechowywane.

2. W przypadku produktów mięsnych wprowadzanie do składu zaczyna się w dniu, w którym poszczególna partia z ilości objętej umową przechodzi pod kontrolę właściwego organu. Jest to dzień, w którym ustala się masę netto świeżego produktu schłodzonego:

a) w miejscu przechowywania, gdzie produkt zostaje na miejscu zamrożony;

b) w miejscu zamrażania, gdzie produkt jest zamrażany w odpowiednich do tego celu obiektach poza miejscem przechowywania;

c) w miejscu odkostniania bądź rozbioru, gdzie mięso zostaje wprowadzone do składu po odkostnieniu bądź rozbiorze.

Artykuł 27

Umowny okres przechowywania

1. W przypadku gdy produkty są wprowadzane do składu po zawarciu umowy, umowny okres przechowywania rozpoczyna się w dniu następującym po dacie wprowadzenia ostatniej(-ego) partii/kadzi/silosu do składu.

▼B

2. W przypadku produktów, które już znajdują się w składzie, umowny okres przechowywania rozpoczyna się w dniu następującym po dacie otrzymania przez właściwe organy informacji, o których mowa w art. 10 ust. 2 lit. f) oraz art. 17 ust. 2 lit. f).

3. W przypadku oliwy z oliwek umowny okres przechowywania rozpoczyna się nie wcześniej niż po pobraniu próbek i założeniu na kadzie pieczęci.

4. Ostatni dzień okresu przechowywania może zostać ustalony w rozporządzeniu otwierającym procedurę przetargową lub w rozporządzeniu ustalającym z góry stawkę dopłat, zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. i) oraz art. 16 ust. 2 lit. f).

Artykuł 28

Wyprowadzenie ze składu

1. Wyprowadzenie ze składu może się rozpocząć w dniu następującym po ostatnim dniu umownego okresu przechowywania lub, w określonych przypadkach, w dniu określonym w rozporządzeniu ustalającym z góry stawki dopłat lub w rozporządzeniu otwierającym procedurę przetargową.

2. Wyprowadzenie ze składu odbywa się całymi przechowywanymi partiami lub, w przypadku gdy właściwy organ wyrazi na to zgodę, w mniejszych ilościach.

Jednakże w przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 3 i art. 36 ust. 5 lit. a), ze składu można wyprowadzić wyłącznie ilości zapieczętowane.

3. Może zostać postanowione, iż po upływie dwumiesięcznego okresu przechowywania strona zawierająca umowę może wyprowadzić ze składu wszystkie lub część produktów objętych daną umową z zachowaniem minimum 5 ton w odniesieniu do strony zawierającej umowę i na skład lub, jeśli dostępne jest mniej niż 5 ton, całkowitą ilość objętą umową znajdującą się w składzie, pod warunkiem że w ciągu 60 dni po jej wyprowadzeniu ze składu spełniony zostanie jeden z następujących warunków:

a) produkty opuściły obszar celny Wspólnoty bez dalszego przetwarzania;

b) produkty dotarły do miejsca przeznaczenia bez dalszego przetwarzania, w przypadkach, o których mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 ([1]); lub

c) produkty zostały wprowadzone bez dalszego przetwarzania do magazynu żywności, zatwierdzonego zgodnie z art. 40 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

Umowny okres przechowywania kończy się dla każdej indywidualnej partii przeznaczonej na wywóz w dniu poprzedzającym:

a) dzień wyprowadzenia ze składu; lub

b) dzień przyjęcia zgłoszenia wywozowego, gdy produkt nie został wyprowadzony.

([1]) Dz.U. L 102 z 17.4.1999, s. 11.

▼B

Stawka dopłat jest obniżana proporcjonalnie do skrócenia okresu przechowywania poprzez zastosowanie dziennych stawek ustalonych przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Dla celów niniejszego ustępu w przypadku produktów uprawnionych do refundacji dowód wywozu jest dostarczany zgodnie z art. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

W przypadku produktów niekwalifikujących się do refundacji dowód wywozu jest dostarczany w przypadkach przewidzianych w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 w formie oryginału egzemplarza kontrolnego T5, zgodnie z art. 912a, 912b, 912c, 912e i 912g rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ([1]). W polu 107 egzemplarza kontrolnego należy wpisać numer niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 29

Zawiadomienie o wyprowadzeniu

Strona zawierająca umowę wcześniej zawiadamia właściwy organ o zamiarze rozpoczęcia wyprowadzania produktów ze składu, zgodnie z przepisami przewidzianym w art. 36 ust. 6.

W przypadku niespełnienia wymogu określonego w akapicie pierwszym, ale gdy właściwy organ zaakceptował, dostarczony w ciągu 30 dni od daty wyprowadzenia ze składu, dowód daty wyprowadzenia oraz wyprowadzonych ilości, dopłata ulega zmniejszeniu o 15 % i jest wypłacana wyłącznie w odniesieniu do okresu, za który strona zawierająca umowę dostarczyła właściwemu organowi zadowalający dowód na to, że produkt pozostawał w składzie przewidzianym umową.

W przypadku niespełnienia wymogu określonego w akapicie pierwszym oraz gdy właściwy organ uzna, że, w ciągu 30 dni od daty wyprowadzenia ze składu, nie dostarczono dowodów dostatecznie poświadczających datę wyprowadzenia oraz wyprowadzone ilości, żadne dopłaty, które mogłyby wynikać z przedmiotowej umowy, nie są wypłacane a – w stosownych przypadkach – całe zabezpieczenie wniesione w związku z przedmiotową umową ulega przepadkowi.

ROZDZIAŁ V

Wypłacanie dopłat

Artykuł 30

Wniosek o wypłacenie dopłat

1. Dopłaty lub, w przypadku przyznania zaliczki na mocy art. 31, saldo dopłaty, wypłacane są na podstawie wniosku o wypłatę złożonego przez stronę zawierającą umowę w ciągu trzech miesięcy od zakończenia okresu przechowywania objętego umową.

2. W przypadku gdy strona zawierająca umowę nie była w stanie przedstawić odpowiednich dokumentów w okresie trzech miesięcy, mimo że działała ona bezzwłocznie, aby je uzyskać, może jej zostać przyznany dodatkowy termin na ich dostarczenie, który nie może przekraczać w sumie trzech miesięcy.

([1]) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

▼B

3. W przypadku stosowania art. 28 ust. 3 niniejszego rozporządzenia wymagany dowód przedstawiany jest w terminie określonym w art. 49 ust. 2, 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

Artykuł 31

Wypłata zaliczki na poczet dopłaty

1. Po upływie 60 dni przechowywania na wniosek strony zawierającej umowę może zostać wypłacona jednorazowa zaliczka, pod warunkiem złożenia przez nią zabezpieczenia równego wysokości zaliczki plus 10 %.

2. Zaliczka nie przekracza kwoty dopłaty odpowiadającej okresowi przechowywania wynoszącemu 90 dni lub, w odpowiednich przypadkach, trzy miesiące. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, jest zwalniane z chwilą wypłacenia pozostałej części dopłaty.

Artykuł 32

Wypłacanie dopłaty

Wypłacenie dopłaty lub salda dopłaty następuje w ciągu 120 dni od dnia złożenia wniosku o wypłatę, pod warunkiem że dotrzymane zostały zobowiązania wynikające z umowy oraz że przeprowadzona została kontrola końcowa. Jednakże w przypadku gdy toczy się postępowanie administracyjne, wypłata zostaje wstrzymana do momentu uznania uprawnień do otrzymania dopłaty.

Artykuł 33

Wypłata dopłat w przypadku odkostniania w sektorze wołowiny

1. W przypadku odkostniania, jeśli ilość faktycznie przechowywana nie przekracza 67 kg mięsa bez kości na 100 kg użytego mięsa z kością, dopłat nie wypłaca się.

2. Jeśli ilość faktycznie przechowywana przekracza 67 kg, ale jest mniejsza niż 75 kg mięsa bez kości na 100 kg użytego mięsa z kością, wysokość wypłacanej dopłaty jest proporcjonalnie obniżana.

3. Nie obowiązuje obniżenie bądź zwiększenie wysokości wypłacanej dopłaty, jeżeli faktycznie przechowywana ilość wynosi 75 kg lub więcej mięsa bez kości na 100 kg użytego mięsa z kością.

Artykuł 34

Zmniejszenie kwoty dopłat lub wyłączenie z płatności

1. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, w przypadku faktycznego składowania w przewidzianym umową czasie składowania ilości mniejszej niż ilość przewidziana umową, ale nie mniej niż 99 % tej ilości, dopłata jest wypłacana do faktycznie składowanej ilości. Jeżeli jednak właściwy organ stwierdzi, że strona zawierająca umowę działała rozmyślnie lub niedbale, może on podjąć decyzję o jeszcze większym obniżeniu dopłaty lub jej niewypłaceniu.

▼B

W przypadku wieprzowiny, wołowiny, mięsa baraniego i koziego dopłata wypłacana jest w odniesieniu do ilości faktycznie przechowywanej, jeśli stanowi ona nie mniej niż 90 % ilości objętej umową.

W przypadku oliwy z oliwek dopłata wypłacana jest w odniesieniu do ilości faktycznie przechowywanej, jeśli stanowi ona nie mniej niż 98 % ilości objętej umową.

W przypadku sera dopłata wypłacana jest w odniesieniu do ilości faktycznie przechowywanej, jeśli stanowi ona nie mniej niż 95 % ilości objętej umową.

2. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, w przypadku faktycznego przechowywania w przewidzianym umową czasie ilości mniejszej niż odsetek wskazany w ust. 1, ale nie mniejszej niż 80 % ilości przewidzianej umową, dopłata za faktycznie przechowywaną ilość ulega obniżeniu o połowę. Jeżeli jednak właściwy organ stwierdzi, że strona zawierająca umowę działała rozmyślnie lub niedbale, może on podjąć decyzję o jeszcze większym obniżeniu dopłaty lub jej niewypłaceniu.

3. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, jeśli ilość faktycznie przechowywana w umownym okresie przechowywania jest mniejsza niż 80 % ilości umownej, dopłaty nie wypłaca się.

4. W przypadku przekroczenia terminu określonego w art. 25 ust. 1 o ponad 10 dni dopłaty nie są przyznawane.

5. W przypadku gdy kontrole podczas przechowywania lub przy wyprowadzeniu ze składu ujawnią wadliwe produkty, dopłat w odniesieniu do tych ilości nie wypłaca się. Pozostałość przechowywanej partii, która nadal kwalifikuje się do objęcia dopłatami, wynosi nie mniej niż ilość minimalna przewidziana w rozporządzeniu otwierającym procedurę przetargową lub w rozporządzeniu ustalającym z góry stawki dopłat. Tę samą zasadę stosuje się w przypadku, gdy część przechowywanej partii została odebrana z wymienionego wyżej powodu przed upływem minimalnego okresu przechowywania lub przed pierwszym dozwolonym terminem rozpoczęcia wyprowadzenia ze składu, jeśli taki termin jest określony w rozporządzeniu otwierającym procedurę przetargową lub w rozporządzeniu ustalającym z góry stawki dopłat.

Wadliwych produktów nie uwzględnia się przy obliczaniu ilości faktycznie przechowywanej, o której mowa w ust. 1, 2 i 3.

6. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, gdy strona zawierająca umowę nie przestrzega terminu zakończenia umownego okresu przechowywania, jeśli takowy został ustalony zgodnie z art. 27 ust. 4, lub dwumiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. 28 ust. 3, każdy dzień kalendarzowy nieprzestrzegania terminu pociąga za sobą 10 % obniżkę kwoty dopłaty w ramach danej umowy w odniesieniu do całkowitej składowanej ilości. Obniżka ta nie przekracza jednak 100 % kwoty dopłaty.

▼B

ROZDZIAŁ VI

Przekazywanie informacji

Artykuł 35

Obowiązek państw członkowskich przekazywania informacji do Komisji

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję:

a) przynajmniej raz w tygodniu o produktach i ich ilościach, na które zawarto umowy w poprzednim tygodniu, w rozbiciu na okres przechowywania, oraz, w stosownych przypadkach, o ilościach produktów, w odniesieniu do których złożono wnioski o zawarcie umowy;

b) nie później niż na koniec miesiąca za miesiąc poprzedni:

(i) o ilościach produktów wprowadzonych do składu oraz z niego wyprowadzonych w danym miesiącu w rozbiciu, w stosownych przypadkach, na poszczególne kategorie;

(ii) o ilościach produktów znajdujących się w składzie na koniec danego miesiąca w rozbiciu, w stosownych przypadkach, na poszczególne kategorie;

(iii) o ilościach produktów, w odniesieniu do których umowny okres przechowywania zakończył się;

(iv) jeśli okres przechowywania został skrócony lub przedłużony, zgodnie z art. 43 lit. d) ppkt (ii) oraz (iii) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, o produktach i ilościach, dla których okres przechowywania został zweryfikowany, oraz o pierwotnych, a także zweryfikowanych datach wyprowadzenia ze składu.

2. Komisja udostępnia państwom członkowskim wzory, według których należy przekazywać informacje.

3. Rozporządzenia ustalające z góry stawkę dopłat oraz rozporządzenia otwierające procedurę przetargową zawierają bardziej szczegółowe informacje dotyczące powiadomień.

ROZDZIAŁ VII

Kontrole i kary

Artykuł 36

Kontrole

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki konieczne do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Środki te obejmują pełną kontrolę administracyjną wniosków o dopłaty, którą uzupełniają kontrole na miejscu zgodnie z ust. 2–8.

2. Organ odpowiedzialny za kontrole przeprowadza kontrole produktów wprowadzanych do składu:

a) w przypadku produktów mięsnych – w czasie wprowadzenia do składu;

b) w przypadku oliwy z oliwek – przed zapieczętowaniem kadzi;

▼B

c) w przypadku pozostałych produktów – w terminie do 30 dni od wprowadzenia do składu lub od daty otrzymania informacji, o której mowa w art. 10 ust. 2 lit. f) lub w art. 17 ust. 2 lit. f) w przypadku produktów już wprowadzonych do składu.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 26, art. 27 ust. 3 oraz ust. 5 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu, w celu zapewnienia, że przechowywane produkty kwalifikują się do otrzymania dopłaty, przeprowadza się kontrolę bezpośrednią na reprezentatywnej próbce stanowiącej co najmniej 5 % przechowywanej ilości, tak aby zagwarantować, że w odniesieniu do między innymi masy, identyfikacji, rodzaju oraz składu produktów przechowywane partie są zgodne z danymi zawartymi we wniosku o zawarcie umowy.

3. Z przyczyn właściwie uzasadnionych przez państwo członkowskie termin trzydziestu dni przewidziany w ust. 2 może zostać przedłużony o piętnaście dni.

4. Jeśli kontrole wykażą, że przechowywane produkty nie spełniają wymogów jakości wymienionych w załączniku I, zabezpieczenie, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lit. h) oraz art. 16 ust. 2 lit. i), jeśli zostało wniesione, ulega przepadkowi.

5. Organ odpowiedzialny za kontrole:

a) w czasie przeprowadzania kontroli przewidzianej w ust. 2 dokonuje zapieczętowania produktów z danej umowy, przechowywanej partii lub mniejszej ilości; lub

b) przeprowadza niezapowiedzianą kontrolę w celu sprawdzenia obecności ilości umownej w miejscu przechowywania.

Kontrola, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b), obejmuje co najmniej 10 % całkowitej ilości objętej umową i jest reprezentatywna. Takie kontrole obejmują sprawdzenie ewidencji towarowej zgodnie z art. 22 ust. 3 oraz dokumentacji uzupełniającej, takiej jak kwity wagowe i wykazy dostaw, oraz weryfikację masy, rodzaju produktów, a także ich identyfikację w odniesieniu do co najmniej 5 % ilości poddanej niezapowiedzianej kontroli.

6. Na końcu umownego okresu przechowywania organ odpowiedzialny za kontrole przeprowadza, w odniesieniu do każdej umowy, weryfikację masy i identyfikacji przechowywanych produktów poprzez pobranie próbki. W tym celu strona zawierająca umowę, wskazując na odpowiednie partie/kadzie/silosy znajdujące się w składzie, powiadamia właściwy organ co najmniej na pięć dni roboczych przed:

a) końcem maksymalnego okresu przechowywania objętego umową; lub

b) rozpoczęciem wyprowadzania produktów ze składu, jeżeli produkty są wyprowadzane przed upłynięciem maksymalnego okresu przechowywania objętego umową.

Państwa członkowskie mogą zaakceptować termin krótszy niż pięć dni roboczych.

▼B

7. W przypadku gdy opcja przedstawiona w ust. 5 lit. a) ma zastosowanie, na koniec umownego okresu przechowywania należy zweryfikować, czy nałożone pieczęcie są nadal obecne i czy pozostały w stanie nienaruszonym. Koszty opieczętowania oraz ewentualnego przenoszenia produktów ponosi strona zawierająca umowę.

8. Wszelkie próbki pobierane w celu zweryfikowania jakości i składu produktów są pobierane przez urzędników organu odpowiedzialnego za kontrole lub w ich obecności.

Kontrole bezpośrednie lub weryfikacja masy odbywają się w obecności wspomnianych urzędników podczas ważenia.

Cała ewidencja zapasów i dokumentacja finansowa oraz dokumenty skontrolowane przez urzędników są, na potrzeby zapewnienia śladu rewizyjnego, opatrywane pieczęcią lub parafowane w czasie inspekcji. W przypadku weryfikacji dokumentacji przetrzymywanej w formie elektronicznej jeden egzemplarz jest drukowany i dołączany do akt kontroli.

Artykuł 37

Sprawozdawczość

1. Organ odpowiedzialny za kontrole sporządza sprawozdanie z kontroli w odniesieniu do każdej kontroli na miejscu. Sprawozdanie zawiera szczegółowy opis poszczególnych elementów poddanych kontroli.

Sprawozdanie określa:

a) datę i czas rozpoczęcia kontroli;

b) szczegółowe informacje o wyprzedzeniu, z jakim powiadomienie o kontroli zostało przesłane;

c) czas trwania kontroli;

d) obecne osoby odpowiedzialne;

e) charakter i zakres przeprowadzanych kontroli, obejmujący w szczególności informacje dotyczące sprawdzanych dokumentów i produktów;

f) wyniki i wnioski;

g) ewentualną konieczność podjęcia czynności pokontrolnych.

Sprawozdanie podpisuje urzędnik odpowiedzialny za kontrolę oraz poświadcza go podpisem strona zawierająca umowę, bądź też w innych przypadkach – prowadzący skład. Sprawozdanie jest załączane do akt wypłacenia dopłaty.

2. W przypadku poważnych nieprawidłowości odnoszących się do co najmniej 5 % ilości produktów objętych tą samą umową, podlegającej kontroli, weryfikację przeprowadza się na większej próbce, określonej przez organ odpowiedzialny za kontrole.

3. Organ odpowiedzialny za kontrole rejestruje wszelkie przypadki niezgodności w oparciu o kryterium wagi, zakresu, okresu trwania i powtarzalności, co może prowadzić do wykluczenia zgodnie z art. 38 ust. 1 i/lub do zwrotu nienależnie wypłaconej dopłaty, wraz z odsetkami, w stosownych przypadkach, zgodnie z ust. 4 wspomnianego artykułu.

▼B

Artykuł 38

Kary

1. W przypadku stwierdzenia przez właściwy organ państwa członkowskiego, że dokument przedstawiony przez oferenta lub wnioskodawcę w celu uzyskania praw wynikających z niniejszego rozporządzenia zawiera informacje nieprawdziwe oraz że te nieprawdziwe informacje decydują o przyznaniu przedmiotowego prawa, właściwy organ wyklucza oferenta lub wnioskodawcę z udziału w procedurze przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania w odniesieniu do tego samego produktu, na temat którego dostarczono nieprawdziwych informacji, na okres jednego roku od momentu wydania ostatecznej decyzji administracyjnej stwierdzającej nieprawidłowości.

2. Wykluczenie przewidziane w ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli oferent lub wnioskodawca w zadowalający sposób udowodni właściwemu organowi, że sytuacja, o której mowa w wymienionym ustępie, jest spowodowana siłą wyższą lub oczywistym błędem

3. Od podmiotów, których to dotyczy, odzyskuje się wypłaconą nienależną dopłatę wraz z odsetkami. Przepisy ustanowione w art. 73 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 ([1]) stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

4. Zastosowanie kar administracyjnych i odzyskanie wypłaconych nienależnych kwot, zgodnie z niniejszym artykułem, pozostają bez uszczerbku dla powiadamiania Komisji o nieprawidłowościach na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1848/2006 ([2]).

ROZDZIAŁ VIII

Zmiany, przepisy uchylające i końcowe

Artykuł 39

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 562/2005

Skreśla się art. 1 ust. 2 oraz art. 3 rozporządzenia (WE) nr 562/2005.

Artykuł 40

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 952/2006

Skreśla się rozdzial VIa rozporządzenia (WE) nr 952/2006.

Jednakże rozdział ten stosuje się nadal do umów zawartych w roku 2008 na mocy skreślonego rozdziału.

Artykuł 41

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 105/2008

Skreśla się rozdział III rozporządzenia (WE) nr 105/2008.

Jednakże rozdział ten stosuje się nadal do umów zawartych w roku 2008 na mocy skreślonego rozdziału.

([1]) Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 18.
([2]) Dz.U. L 355 z 15.12.2006, s. 56.

▼B

Artykuł 42

Uchylenia

Niniejszym uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 3444/90, (WE) nr 907/2000, (WE) nr 2153/2005, (WE) nr 6/2008 i (WE) nr 85/2008. Jednakże rozporządzenia te stosuje się nadal do umów zawartych na mocy wymienionych uchylonych rozporządzeń przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 2659/94. ►M1 Jednak rozporządzenie ma nadal zastosowanie do umów zawartych na mocy wymienionego uchylonego rozporządzenia przed dniem 1 kwietnia 2009 r. ◄

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 414/2008. Jednakże rozporządzenie to stosuje się nadal w odniesieniu do umów zawartych w roku gospodarczym 2008/2009 na mocy wymienionego uchylonego rozporządzenia.

Artykuł 43

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

WYMOGI JAKOŚCI

Dopłaty powinny być przyznawane wyłącznie do przechowywania produktów dobrej jakości handlowej, pochodzących ze Wspólnoty oraz dla których należy ustanowić wymogi jakości.

Poziom radioaktywności produktów uprawnionych do objęcia dopłatami do prywatnego przechowywania nie może przekroczyć maksymalnego dopuszczalnego poziomu ustalonego, w odpowiednich przypadkach, przepisami wspólnotowymi. Poziom skażenia radioaktywnego tych produktów będzie monitorowany wyłącznie w przypadku, gdy sytuacja będzie tego wymagała, oraz w wymaganym okresie. W razie potrzeby okres trwania i zakres kontroli są określane zgodnie z procedurą określoną w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

I. **Mięso**

Dopłaty do prywatnego przechowywania są przyznawane jedynie w odniesieniu do mięsa spełniającego następujące kryteria:

a) wołowina klasyfikowana zgodnie ze wspólnotową skalą klasyfikacji tusz ustanowioną w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1183/2006 ([1]) oraz identyfikowana zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1669/2006 ([2]);

b) tusze jagniąt młodszych niż dwunastomiesięczne oraz ich części pochodzące ze zwierząt zidentyfikowanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 21/2004 ([3]);

c) mięso pochodzi ze zwierząt, których chów odbywał się we Wspólnocie przynajmniej w okresie ostatnich trzech miesięcy w przypadku wołowiny, dwóch miesięcy – w przypadku wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego, i ubitych nie wcześniej niż dziesięć dni przed datą wprowadzenia produktów do składu;

d) mięso pochodzi od zwierząt utrzymywanych zgodnie z obowiązującymi wymaganiami weterynaryjnymi;

e) mięso uzyskało znak zdrowia określony w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ([4]);

f) mięso nie posiada cech dyskwalifikujących je do przechowywania lub spożycia po uprzednim przechowywaniu;

g) mięso nie pochodzi od zwierząt, których ubój nastąpił w wyniku działań nadzwyczajnych;

h) mięso jest wprowadzane do składu w stanie świeżym, a przechowywane jest w stanie zamrożonym.

II. **Sery**

1. *Sery grana padano, parmigiano-reggiano i provolone*

Dopłaty do prywatnego przechowywania przyznawane są wyłącznie w odniesieniu do serów:

a) które spełniają kryterium minimalnego wieku określone w art. 28 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w dniu rozpoczęcia przechowywania w ramach umowy i które nie były przedmiotem wcześniejszej umowy o przechowywanie;

b) których każda partia waży co najmniej 2 tony;

c) opatrzonych trwałą pieczęcią zawierającą:

   i) znak wydany przez agencję wyznaczoną przez państwo członkowskie;

   ii) numer przedsiębiorstwa, które te sery wytworzyło;

([1]) Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 1.
([2]) Dz.U. L 312 z 11.11.2006, s. 6.
([3]) Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8.
([4]) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

▼B

iii) miesiąc wytworzenia, który może być wyrażony kodem;

iv) specjalny znak przechowywania umieszczany na serach w momencie ich przyjęcia do przechowywania w celu ich odróżnienia od serów nieobjętych umową o przechowywanie.

2. *Sery o długim okresie przechowywania, pecorino romano, kefalotyri i kasseri*

Dopłaty do prywatnego przechowywania przyznawane są wyłącznie w odniesieniu do:

a) całych serów;

b) serów wyrabianych we Wspólnocie, które:

i) posiadają zamieszczone trwałe oznaczenie przedsiębiorstwa, w których zostały wytworzone, oraz dzień i miesiąc produkcji; informacje te mogą być podane w formie kodu;

ii) zostały poddane testom jakości, na podstawie których, po osiągnięciu dojrzałości, zostanie ustalona ich klasa.

III. **Masło**

▼M2

Dopłata do prywatnego przechowywania przyznawana jest wyłącznie w odniesieniu do masła wyprodukowanego w przedsiębiorstwie zatwierdzonym zgodnie z częścią III pkt 1 lit. a), b) i c) załącznika IV do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1272/2009 ([1]), w okresie 28 dni poprzedzających dzień złożenia wniosku lub dzień przedłożenia oferty przetargowej.

▼B

Na opakowaniu masła zawarte są przynajmniej poniższe informacje, które w stosownych przypadkach mogą być zakodowane:

a) numer identyfikacyjny zakładu oraz państwo członkowskie produkcji;

b) data produkcji;

c) data rozpoczęcia przechowywania;

d) numer partii towaru;

e) napis „solone” w przypadku masła, o którym mowa w art. 28 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

f) masa netto.

Państwa członkowskie mogą zrezygnować z obowiązku umieszczenia na opakowaniu daty wprowadzenia do składu, pod warunkiem że prowadzący skład podejmie się prowadzenia rejestru, w którym w dniu rozpoczęcia przechowywania zamieszczane są informacje szczegółowe określone w akapicie pierwszym.

IV. **Cukier**

Cukier, którego dotyczy złożona oferta lub wniosek:

a) to cukier biały w postaci krystalicznej luzem i/lub w dużych workach (800 kg lub więcej) i/lub w workach 50 kg;

b) został wyprodukowany w ramach kwoty na rok gospodarczy, w którym oferta lub wniosek zostały złożone, z wyjątkiem cukru białego wycofanego, przeniesionego lub przekazanego do interwencji publicznej;

c) to cukier o dobrej jakości handlowej, sypki, o wilgotności nieprzekraczającej 0,06 %.

([1]) Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

MASŁO PRZECHOWYWANE W PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM INNYM NIŻ PAŃSTWO, W KTÓRYM ZOSTAŁO ONO WYPRODUKOWANE

Jeżeli masło jest przechowywane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie produkcji, zawarcie umowy na przechowywanie jest uwarunkowane przedłożeniem świadectwa.

Świadectwo zawiera numer identyfikacyjny producenta i państwa członkowskiego produkcji, datę produkcji oraz numer partii produkcji, a także potwierdza, że masło zostało wyprodukowane w zatwierdzonym przedsiębiorstwie, podlegającym kontrolom mającym na celu sprawdzenie, czy masło zostało wyprodukowane ze śmietanki lub mleka w rozumieniu art. 6 ust. 2 lit. b) i d) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Świadectwo dostarcza właściwy organ państwa członkowskiego produkcji w ciągu 50 dni od daty rozpoczęcia przechowywania masła.

W przypadku gdy masło jest przechowywane w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie produkcji, umowy na przechowywanie zawiera się w ciągu 60 dni od daty zarejestrowania wniosku, pod warunkiem, w stosownych przypadkach, potwierdzenia kwalifikowalności masła zgodnie z art. 36 ust. 2 akapit drugi. W przypadku braku potwierdzenia kwalifikowalności przedmiotową umowę uznaje się za nieważną.

W przypadku gdy państwo członkowskie produkcji przeprowadziło kontrole dotyczące rodzaju i składu masła, świadectwo zawiera wyniki tych kontroli oraz potwierdzenie, że przedmiotowy produkt jest masłem w rozumieniu art. 28 akapit pierwszy lit. a) ppkt (i) oraz (ii) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W takim przypadku opakowanie jest zapieczętowane za pomocą numerowanej etykiety wydanej przez właściwy organ państwa członkowskiego produkcji. Świadectwo zawiera numer etykiety.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

PRZEKAZYWANIE DANYCH

A. **Oliwa z oliwek**

a) Państwa członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do każdej środy, średnie ceny odnotowane w poprzednim tygodniu dla różnych kategorii oliwy wymienionych w załączniku XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, na najważniejszych rynkach reprezentatywnych dla ich terytorium.

b) Państwa członkowskie przekazują Komisji, do dnia 31 sierpnia, przewidywania dotyczące całkowitej produkcji oliwy z oliwek i oliwek stołowych w bieżącym roku gospodarczym oraz ostateczną szacunkową ilość całkowitej produkcji oliwy z oliwek i oliwek stołowych za poprzedni rok gospodarczy.

c) Od września do maja każdego roku gospodarczego państwa członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do piętnastego dnia każdego miesiąca, miesięczną szacunkową ilość oliwy z oliwek i oliwek stołowych wyprodukowanych od początku danego roku gospodarczego oraz korektę przewidywań, o których mowa w lit. b).

d) Państwa członkowskie ustanawiają system zbierania danych, jaki uznają za najwłaściwszy dla uzyskiwania i opracowywania informacji przewidzianych w lit. b) i c), i określają, w razie potrzeby, zakres obowiązków związanych z przekazywaniem danych dla określonych podmiotów gospodarczych sektora oliwy z oliwek.

e) Dane określone w lit. a), b) i c) są przesyłane za pośrednictwem formularzy, które dostarcza Komisja.

f) Komisja może korzystać z innych źródeł informacji.

B. **Wołowina**

Wyliczanie średniej wspólnotowej ceny rynkowej tusz z bydła dorosłego płci męskiej, wyrażonej dla klasy jakości R3

a) Średnia krajowa cena rynkowa dla kategorii A, wyrażona dla klasy R3, wyliczona zgodnie z art. 3 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1669/2006.

b) Średnia krajowa cena rynkowa dla kategorii C, wyrażona dla klasy R3, wyliczona zgodnie z art. 3 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1669/2006.

c) Średnia krajowa cena rynkowa dla kategorii A/C = średnia ważona a) oraz b) z ustalaniem udziałów poszczególnych klas opartym na udziale ubojów każdej kategorii w całkowitej krajowej ilości ubojów kategorii A/C.

d) Średnia cena rynkowa we Wspólnocie dla kategorii A/C = średnia ważona c) z ustalaniem udziału poszczególnych klas opartym na udziale ubojów kategorii A/C w każdym państwie członkowskim w całkowitej ilości ubojów kategorii A/C we Wspólnocie.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

WARUNKI MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH SEKTORA OLIWY Z OLIWEK

Podmioty gospodarcze sektora oliwy z oliwek należą do jednej z następujących kategorii:

a) organizacja producentów składająca się z co najmniej 700 plantatorów oliwek, jeśli działa jako organizacja zajmująca się produkcją oliwek i oliwy z oliwek oraz obrotem oliwkami i oliwą z oliwek;

b) organizacja producentów, która reprezentuje co najmniej 25 % plantatorów oliwek lub produkcji oliwy z oliwek w regionie, w którym się znajduje;

c) stowarzyszenie organizacji producentów pochodzących z kilku regionów gospodarczych, składające się z co najmniej dziesięciu organizacji producentów wymienionych w lit. a) i b) powyżej lub z liczby organizacji reprezentującej co najmniej 5 % produkcji oliwy z oliwek w danym państwie członkowskim;

d) olejarnia, której urządzenia pozwalają na wytłoczenie co najmniej dwóch ton oliwy w czasie ośmiogodzinnego dnia pracy i która w ciągu poprzedzających dwóch lat gospodarczych uzyskała łącznie przynajmniej 500 ton oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia;

e) firma pakująca, zlokalizowana na terenie państwa członkowskiego, będąca w stanie zapakować co najmniej 6 ton oliwy w ciągu ośmiogodzinnego dnia pracy, która w ciągu dwóch poprzedzających lat gospodarczych dokonała zapakowania łącznie przynajmniej 500 ton oliwy z oliwek.

W przypadku gdy jedna lub kilka organizacji zajmujących się produkcją oliwek i oliwy z oliwek lub obrotem oliwkami i oliwą z oliwek było członkami organizacji wymienionej w pierwszym akapicie lit a), tak zgrupowani plantatorzy oliwek brani są pod uwagę indywidualnie przy obliczaniu minimalnej liczby 700 plantatorów.

Podmioty gospodarcze działające w sektorze oliwy z oliwek nie kwalifikują się, jeżeli:

a) przeciwko nim zostało wszczęte przez właściwe organy postępowanie w związku ze złamaniem przepisów rozporządzenia (WE) nr 865/2004 i (WE) nr 1234/2007;

b) w czasie lat gospodarczych 2002/2003, 2003/2004 i 2004/2005 były karane za złamanie przepisów dotyczących systemu pomocy produkcyjnej przewidzianego w rozporządzeniu Rady nr 136/66/EWG [1];

▼C2

c) w czasie lat gospodarczych 2002/2003, 2003/2004 i 2004/2005 były karane za złamanie przepisów w odniesieniu do systemu finansowania programów działalności organizacji podmiotów gospodarczych sektora olejów przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1638/98 [2].

[1] Dz.U. 172 z 30.9.1966, s. 3025/66.
[2] Dz.U. L 210 z 28.7.1998, s. 32.